

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.128/2024/6.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Remes Gábor
bíró
Dr. Szilas Judit
bíró
Dr. Varga Eszter
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Fischer Ügyvédi Iroda
eljáró képviselő: Dr. Fischer Ádám ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Szebenyei Zsolt kamarai jogtanácsos

A per tárgya: csecsemőgondozási díjjal kapcsolatos társadalombiztosítási
határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Fővárosi Törvényszék 112.K.700.938/2024/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 112.K.700.938/2024/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes 2017. december 6. napjától 2021. július 31. napjáig a ...-vel, 2018. január 1. napjától 2021. február 11. napjáig az ...1-val állt, 2021. február 12. napjától az ...2 munkáltatóval áll munkaviszonyban. ...3, ...4 és ...5 utónevű ikergyermekei 2021. augusztus 17. napján, ...6 utónevű gyermeke 2023. január 25. napján születtek.

[2] Az alperes a 2023. december 12. napján kelt BP/0211/16429-5/2023. számú határozatában ikergyermekeire tekintettel a 2021. augusztus 18. napjától 2022. január 31. napjáig tartó időszakra 67.094,91 forint összegű naptári napi alap figyelembevételével 67.094,91 forint naptári napi összegben állapított meg csecsemőgondozási díjat (a továbbiakban: CSED) a felperes részére.

[3] A felperes a ...6 utónevű gyermekére tekintettel 2023. július 13. napján CSED megállapítását és annak 2023. január 25. napjától történő folyósítását kérte az alperestől. Az alperes 2023. december 20. napján kelt BP/0211/16430-3/2023. számú határozatában a CSED ellátást a ...6 utónevű gyermek jogán – a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 5/B. § a) pont, ab) alpontja, 40. § (1) bekezdés a) pontja, 42. § (2)-(3) és (4b) bekezdései, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezek ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 6. § (1) bekezdés a) pontja és egyéb rendelkezések alkalmazásával – a 2023. január 25. napjától 2023. július 11. napjáig tartó időszakra 15.466,67 forint összegű naptári napi alap figyelembevételével 15.466,67 forint naptári napi összegben állapította meg.

[4] Az alperes a hatósági nyilvántartás adatai alapján megállapította, hogy a felperes a gyermek születésekor, illetve az azt megelőző két éven belül (2021. január 25. - 2023. január 24.) az alábbiak szerint rendelkezik biztosítási jogviszonyokkal: 2021. január 25. - 2021. július 31. (egyidejűleg fennálló „többes” jogviszony), ...1 2021. január 25. - 2021. február 11. (18 nap), ...2 2021. február 12. (jelenleg is fennálló biztosítási jogviszony).

[5] A határozat indokolása szerint a CSED ellátás naptári napi alapját csak az ...2 foglalkoztatónál fennálló biztosítási jogviszonyban megszerzett jövedelem képezhetette, a felperes esetében az irányadó időszak – a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv.vhr.) 1. § (2) bekezdés c) pontja értelmében – 2022. január 1-től 2022. október 31-ig állapítható meg. A felperes 2022. január 1. és január 31. között CSED ellátásban, 2022. február 1. és október 31. között GYED ellátásban részesült, az igényelt CSED-re való jogosultságot megelőző harmadik hónap utolsó napjáig számítottan nem rendelkezett 180 naptári napi és 120 naptári napi jövedelemmel sem [Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdés], ezért az ellátás naptári alapja a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér kétszeresének harmincad része [Ebtv. 42. § (3) bekezdés].

[6] A határozat szerint az Ebtv. 42. § (4a) bekezdésében megfogalmazott kedvezmény szabály a 42. § (4b) értelmében csak akkor alkalmazható, ha az utolsóként megállapított CSED alapja kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért

jövedelem figyelembevételével került megállapításra. A felperes ikergyermekei jogán megállapított CSED naptári napi alapját nem kizárólag az ...2 foglalkoztatónál elért jövedelem alapján, hanem a korábban megszűnt jogviszonyában, az ...1-nél elért jövedelem figyelembevételével számították ki. Mivel az utolsóként megállapított CSED alapját nem kizárólag az ellátásra való jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban, az ...2 foglalkoztatónál elért jövedelem képezte, a kedvezmény szabály nem alkalmazható.

A felperes keresete és az alperes védírata

[7] A felperes a keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte az Ebtv. 42. § (4a) és (4b) bekezdései megsértésére hivatkozva. Álláspontja szerint az alperes döntése a jogalkotói szándékkal és a következetes bírói gyakorlattal (a Budapest Környéki Törvényszék K.700.120/2021/9. számú ítéletében kifejtettekkel) is ellentétes. A felhívott határozat szerint a rendelkezésekben biztosított kedvezmény nem csak akkor alkalmazható, ha a kérelmező ugyanazon jogviszonyban áll, a jogszabály feltételként azt írja elő, hogy az ellátás alapja kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével kerül meghatározásra.

[8] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte határozata jogi és ténybeli indokai fenntartásával. Kiemelte, hogy az Ebtv. 42. § (4a)-(4b) bekezdésekben foglalt kedvezmény szabály csak akkor alkalmazható, ha az utolsóként megállapított CSED alapja kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével került megállapításra.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogerős ítéletét az Ebtv. 42. § (1) bekezdésének a) pontjában, (2)-(3) bekezdéseiben, (4a)-(4c) bekezdéseiben, a 48. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt rendelkezésekre alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság szerint a CSED összegének megállapításakor az Ebtv. 42. § (4a) bekezdésének kedvezmény szabálya akkor alkalmazható, ha a gyermek (a perbeli esetben a ...6 utónevű gyermek) a korábban született gyermek (a perbeli esetben az ikergyermekek) jogán folyósított gyermekgondozási díj (a továbbiakban: GYED) vagy GYES ellátás igénybevétele alatt, vagy annak megszűnését követő egy éven belül születik, és az újabb gyermek születését megelőzően utolsóként született gyermek (a perbeli esetben az ikergyermekek) jogán megállapított CSED naptári napi alapja magasabb összegű, mint az általános szabályok alapján számított CSED naptári napi alapja. Ebben az esetben a magasabb naptári napi alap alapján kell az ellátást megállapítani. A kedvezmény szabály alkalmazása azonban korlátozott, arra az Ebtv. 42. § (4b) bekezdésében foglaltak értelmében csak akkor van lehetőség, ha az utolsóként megállapított ellátás alapját kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével állapították meg. Erre figyelemmel a kedvezmény szabály alkalmazásakor két feltételnek kell teljesülnie: a testvérnek az előző gyermek jogán kapott GYED, GYES ideje alatt, vagy ezek lejártát követő egy éven belül kell megszületnie, illetve ugyanabban a jogviszonyban kell lennie a

jogosultnak a következő gyermek születésekor is, mint az előző gyermek születésekor volt (ugyanabban a jogviszonyban, mint „amiből” az előző ellátását megállapították). A perbeli esetben a CSED kedvezmény szabályának alkalmazása körében az első feltétel fennállása a felek által nem volt vitatott. A jogvita tárgya a második feltétel megléte, vagy hiánya (jogerős ítélet [24] bekezdés).

[11] Az elsőfokú bíróság – az Ebtv.-hez fűzött Kommentárra utalva – kiemelte a 42. § (4b) bekezdésében rögzített korlátozás tekintetében, hogy a kedvezmény szabály csak akkor alkalmazható, ha az utolsóként megállapított ellátás alapját kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével állapították meg, ami azt jelenti, hogy ugyanarról az utolsó jogviszonyról van szó. A felperes részére az utolsóként megállapított ellátás az ikergyermekeire tekintettel megállapított ellátás volt, amelynek alapját az ...1 és az ...2 foglalkoztatóval fennállt jogviszonyából származó jövedelem képezte. A felperesnek a ...6 utónevű gyermeke jogán a CSED-re való jogosultsága 2023. január 25. napján nyílt meg, ezáltal a jogosultság kezdő napja 2023. január 25. napja volt. Ezen a napon azonban a felperes csak az ...2-vel állt jogviszonyban, az ...1-vel korábban fennállt munkaviszonya már megszűnt. Tekintettel arra, hogy az utolsóként megállapított ellátás alapját nemcsak az ...2-vel fennálló munkaviszonyából származó jövedelem, hanem az ...1-vel fennállt jogviszonyából származó jövedelem is képezte, ezért az alperes helyesen állapította meg határozatában azt, hogy a felperes esetében a ...6 utónevű gyermeke jogán, az ...2 foglalkoztatónál fennálló biztosítási jogviszonya alapján igényelt CSED megállapítása során az Ebtv. 42.§ (4a) bekezdésében foglalt kedvezmény szabály nem volt alkalmazható (jogerős ítélet [25] bekezdés).

[12] A bíróság a felperes jogalkotói szándéokra hivatkozását nem fogadta el, mivel a kedvezmény szabályt – az Ebtv.-t a 42. § (4a) és (4b) bekezdéssel kiegészítő, az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Ebtvmódtv.) 19. §-ához fűzött indokolás szerint – azon kismamák ellátásának megállapítására hozták létre, akik a GYED EXTRA intézkedéseinek hatására az ellátás folyósítása mellett mennek vissza részmunkaidőben dolgozni azért, hogy egy újabb ellátás megállapításánál a magasabb naptári alap figyelembevételére legyen lehetőség, mivel enélkül előfordulhatna, hogy kevesebb lenne az ellátás összege, mint abban az esetben, ha vissza sem menne dolgozni a kismama (jogerős ítélet [26] bekezdés).

[13] Az elsőfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék K.700.120/2021/9. számú ítéletét döntése meghozatala során nem vette figyelembe, mert álláspontja szerint az ellentétes a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel, illetve a bíróságot nem köti.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozata megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, valamint az alperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során az ügy érdemére kihatóan megsértette az Ebtv. 42. § (4a)-(4b) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket, valamint eltért a vitás jogkérdés tekintetében kialakult bírói gyakorlattól (a Budapest Környéki Törvényszék K.700120/2021/9. számú határozata [9] bekezdésében foglaltaktól).

[15] Álláspontja szerint a jogszabály helyes értelmezése esetén a korábbi (az ikergyermekre vonatkozó) CSED határozatban megjelölt összeggel azonos összegben illeti meg új gyermeke vonatkozásában a CSED. Ennek alátámasztásaként, az Ebtv.módtv. 19. §-ához fűzött indokolás felhívásával előadta, hogy a jogszabály célja kifejezetten az volt, hogy ne legyen nehezebb a kismama helyzete csak azért, mert a GYED alatt született újabb gyermeke; az Ebtv. 42. § (4b) bekezdés kizárólag arra az esetre vonatkozik, ha a CSED a minimálbér és nem a jogviszony alapulvételével került megállapításra.

[16] A felperes a Kúria tárgyalásán hivatkozott arra is, hogy a korábbi CSED ellátását szintén peres eljárás eredményeként, az Ebtv. 39/A. §-a korábbi bírói gyakorlata alapján állapították meg, amely szabályozásról az Alkotmánybíróság is állást foglalt és ami a kedvezmény szabály alkalmazhatóságát – a jogalkotói akarat mellett – alátámasztja.

[17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – helyes indokaira tekintettel – a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[18] A felperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiakban kifejtettükre figyelemmel – megalapozatlan.

[19] A Kúriának eljárása során, a Kp. 115. § (2) bekezdésében és 108. § (1) bekezdésében meghatározott korlátok között azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság az Ebtv. 42. § (4b) bekezdésének téves értelmezésével jutott-e arra az – alperes határozatában foglaltakkal egyező – következtetésre, hogy a (4a) bekezdésének kedvezmény szabálya a felperes ellátásának megállapítása során nem alkalmazható.

[20] A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatakor figyelemmel volt arra, hogy az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai összegének megállapításával kapcsolatos szabályozás alkotmányosságát a 3166/2019. § (VII.10.) AB határozatában (a továbbiakban: ABH) az Alkotmánybíróság korábban már vizsgálta, a Kúria által egy CSED megállapítása tárgyában indult perben előterjesztett bírói kezdeményezést – az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével és XV. cikk (1)-(2) bekezdésével való érdemi összefüggés hiányára tekintettel – elutasította. Az Alkotmánybíróság az ABH-ban az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdésében foglalt, a törvényhozó által utóbb – az egyes törvények bürokráciacsökkentéssel és jogharmonizációval összefüggő módosításáról szóló 2022. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 8. §-ával – 2023. július 1-től módosított rendelkezés alaptörvényellenességét nem állapította meg ugyan, a 2015. január 1. és 2023. június 30. között hatályos rendelkezés alaptörvény-konform értelmezése érdekében azonban a jogalkalmazó számára a következő iránymutatást adta. „A CSED összegének megállapítása során a bíróságok feladata – az Ebtv. irányadó rendelkezéseinek alkalmazásával – annak megállapítása, hogy a felperes biztosítási jogviszonya folyamatos volt-e, az irányadó időszakban rendelkezett-e az ellátás alapjának meghatározásához szükséges jövedelemmel, illetve mi az ellátás pontos összege. A jogalkalmazás során a bíróságnak a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. Az a jogszabályi értelmezés, amely egyenlőségjelet tesz a folyamatos biztosítási jogviszony és a fennálló foglalkoztatási jogviszony között, az Alaptörvénybe ütközne, mivel az nem következik a jogszabályból, sőt a jogszabály szövegét értelmetlenné tenné” {Indokolás [44] bekezdés}.

[21] A Kúria az ABH-ban foglalt, a perbeli ellátás összegének megállapítása során felmerülő feladatokra vonatkozóan megfogalmazott általános iránymutatást, függetlenül az

Ebtv. módosításától és attól, hogy ebben az ügyben eltérő jogszabályi rendelkezés, az Ebtv. 42. § (4a) bekezdése kedvezmény szabályának értelmezéséről és alkalmazhatóságáról kellett állást foglalni – a következők szerint – irányadónak tekinti.

[22] A felek között a perben nem volt vitás, hogy a felperes a CSED-re a 2023. január 25-én született gyermeke jogán jogosultságot szerzett [Ebtv. 40. § (1) bekezdés a) pont], nem volt vitás az sem, hogy az ellátás naptári napi alapját az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdése alkalmazásával nem lehetett megállapítani, mert az utóbbi rendelkezésekben megjelölt időszakban nem rendelkezett jövedelemmel [Ebtv. 5/C. § (1) bekezdés a) pont], ezen időszakokban a felperes pénzbeli egészségbiztosítási ellátásban (GYED) részesült [Ebtv. 5/C. § (1) bekezdés c) pont, Tbj. 5. § (2) bekezdés b) pont], ezért a naptári alapot a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér kétszeresének harmincad része alapján, az összeget pedig a naptári napi alap 100 %-ában kellett meghatározni [Ebtv. 42. § (1) és (3) bekezdés].

[23] Az Ebtv. 42. § (4a) bekezdése szerint, ha a gyermek gyermekgondozási díj vagy gyermekgondozást segítő ellátás igénybevétele alatt, vagy annak megszűnését követő egy éven belül születik, és az újabb gyermek születését megelőzően utolsóként született gyermek jogán megállapított csecsemőgondozási díj naptári napi alapja magasabb összegű, mint a (2)-(4) bekezdés alapján számított csecsemőgondozási díj naptári napi alapja, akkor a magasabb naptári napi alap alapján kell az ellátást megállapítani. A (4b) bekezdés szerint a (4a) bekezdés csak akkor alkalmazható, ha az utolsóként megállapított ellátás alapja kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével került megállapításra.

[24] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletének [24]-[26] bekezdéseiben a fenti kedvezmény szabályt és alkalmazásának törvényi feltételeit helyesen értelmezte és alkalmazta, az ott kifejtettek megismétlése szükségtelen; a Kúria – a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel – az alábbiakat emeli ki.

[25] Az Ebtv. 42. § (4a) bekezdése arra az esetre, ha a gyermek GYED, vagy gyermekgondozást segítő más ellátás igénybevétele alatt, vagy annak megszűnését követő egy éven belül születik (jelen ügyben a ...6 utónevű gyermek), és az azt megelőzően utolsóként született gyermek (az ikrek) jogán megállapított CSED naptári alapja (67.094,91 forint) magasabb összegű, mint a (2)-(4) bekezdés alapján számított CSED naptári alapja (15.466,67 forint), úgy rendelkezik, hogy az ellátást a magasabb naptári napi alap alapján kell megállapítani. Az Ebtv. 42. § (4a) bekezdése alkalmazását, ahogyan arra – helyesen – az elsőfokú bíróság is rámutatott, a jogalkotó a (4b) bekezdésben korlátozta: arra csak akkor van lehetőség, ha az utolsóként megállapított ellátás (a jelen ügyben az ikrek jogán 2021. augusztus 18-tól megállapított CSED) alapját kizárólag a jogosultság kezdő napján (a ...6 utónevű gyermek születése napján, 2023. január 25-én) fennálló jogviszonyban (az ...2-nél) elért jövedelem figyelembevételével határozták meg. Ez az alkalmazási feltétel tehát a felperes esetében azért nem teljesült, mert a korábbi (az ikergyermek után 2021. augusztus 18-tól folyósított) CSED ellátás alapját nem kizárólag az ...2-nél fennállt jogviszonyban elért jövedelem alapján állapították meg.

[26] Az elsőfokú bíróság – az Ebtvmód. 19. §-ához fűzött előterjesztői indokolásban foglaltak alapján – helytállóan vette figyelembe, hogy a kedvezmény szabályt a jogalkotó 2015. július 1-től a GYED-extra intézkedéseivel összefüggésben, vagyis a GYED igénybevétele mellett, részmunkaidős foglalkoztatás keretében munkát vállalni kívánó kismamák számára, munkavállalásuk előmozdítása és annak kiküszöbölése érdekében biztosította, hogy az általános szabályok alapján megállapított ellátás naptári napi alapja és összege ne legyen kevesebb, mintha „vissza sem menne dolgozni” a kismama; a felperes nem tartozik ez utóbbi jogalanyi körbe. A felperes érvelésével szemben a jogalkotó az Ebtv. 42. § (4a)-(4b) bekezdéseiben foglalt kedvezményt nem valamennyi, GYED, vagy

gyermekgondozást segítő ellátás igénybe vétele alatt, vagy azt követő egy éven belül született gyermek jogán járó ellátás megállapítása során biztosította, hanem – az ellátás rendeltetésére, kieső jövedelmet pótló funkciójára is figyelemmel – feltételévé tette azt is, hogy a korábbi (magasabb összegű) ellátás alapja a jogosultság kezdő napján fennállóval azonos jogviszonyból származó jövedelemből kerüljön megállapításra. Ez a felperes esetében – a fentiek szerint, továbbá az elsőfokú bíróság által is levezetetten – nem teljesült.

[27] A Kúria rámutat arra, hogy az Ebtv. 42. § (4a)-(4b) bekezdéseiben foglalt kedvezmény szabály alkalmazásának mellőzhetetlen feltétele, hogy az anya (szülő) ugyanabban a foglalkoztatási jogviszonyban legyen a következő gyermek születésekor is, mint az előző gyermek születésekor volt; amennyiben az anya (szülő) ugyanabban a foglalkoztatási jogviszonyban áll a következő gyermek születésekor is, mint amelyben az előző gyermek születésekor volt, a kedvezmény szabály akkor is alkalmazandó, ha visszamegy dolgozni, és akkor is, ha nem. Ebben az esetben a gyermek születésekor meg kell állapítani, hogy milyen összegű ellátásra jogosult, amelyet össze kell vetni az előző ellátásával, és a kedvezőbb ellátást kell a részére megállapítani és folyósítani. Ha az anya (szülő) nem kizárólag ugyanabban a foglalkoztatási jogviszonyban van a következő gyermek születésekor is, mint az előző gyermek születésekor volt, a kedvezmény szabály nem alkalmazandó.

[28] A fenti értelmezést támasztja alá egyrészt az Ebtv. 42. § (4a) bekezdésében a „megelőzően utolsóként” szövegezés, amelynek alapján az utóbb született gyermek jogán kapott ellátást kell viszonyítási alapként figyelembe venni, vagyis az utóbb született gyermek jogán járó ellátásnál a „megelőzően utolsóként” született gyermek után járó ellátás lesz a viszonyítási alap, másrészt az Ebtv. 42. § (4b) bekezdése, amely szerint a kedvezmény szabály csak akkor alkalmazható, ha az utolsóként megállapított ellátás kiszámításának alapja kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem.

[29] Ez az értelmezés áll összhangban az Ebtv. által szabályozott pénzbeli egészségbiztosítási ellátások megállapítása során érvényesülő alapelvvvel is, amely szerint az egészségbiztosításnak azt a kieső jövedelmet kell pótolnia, amelynek megszerzésére a jogosultnak az ellátásra jogosultsága megnyílásakor is lehetősége lenne; megszűnt jogviszonyból származó jövedelem az összeg meghatározásakor nem vehető figyelembe, mert nem érvényesül az ellátás kieső jövedelmet pótló funkciója.

[30] A Kúria a kifejtettek alapján, valamint az ABH-ban foglaltakra figyelemmel az Ebtv. 42. § (4b) bekezdését úgy értelmezte, hogy a folyamatos biztosítási jogviszony és kizárólag a jogosultság kezdő napján fennálló foglalkoztatási jogviszony között különbséget kell tenni ebben az ügyben is, amelyre tekintettel a felperes esetében a kedvezmény szabály nem alkalmazható, mert az utolsóként megállapított ellátás alapját nem kizárólag a később született gyermek jogán, a jogosultság kezdő napján fennálló jogviszonyban elért jövedelem figyelembevételével kellett megállapítani.

[31] A Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében, ha törvény lehetővé teszi, az elsőfokú ítélet ellen jogszabálysértésre, illetve a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással fellebbezéssel (felülvizsgálattal) élhet a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontjára és 41/B. § (1) bekezdésére figyelemmel ezt a rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az alatt a Kúria által – azaz 2012. január 1-je után – meghozott és a BHGY-ban közzétett határozatot kell érteni (Kfv.VII.38.217/2021/2., stb.). A felperes által hivatkozott határozat a Budapest Környéki Törvényszék K.700120/2021/9. számú jogerős ítélete (amelyben az alkalmazott jogszabályok konkrét ügyre vonatkoztatott értelmezésére nincs jogi érvelés,

csupán a levont végkövetkeztetést tartalmazza), nem a BHGY-ban közzétett kúriai határozat, annak figyelembevételére az elsőfokú bíróság nem volt köteles.

[32] A peradatok szerint a felperes a keresetlevelében és a per során az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése megsértését nem kifogásolta, a felek között vita e szabály alkalmazásával kapcsolatban nem volt, a rendelkezést az elsőfokú bíróság sem alkalmazta és arra megsértett jogszabály-helyként a felperes a felülvizsgálati kérelmében sem hivatkozott. A felperes csak a felülvizsgálati eljárásban, a Kúria tárgyalásán hivatkozott először arra, hogy keresetének az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése korábbi, a szabály módosítása előtt hatályos rendelkezése alkalmazása során kialakult bírói gyakorlat és annak ABH szerinti értelmezése alapján is helyt kellett volna adni.

[33] A Kúria követendő gyakorlata (Kfv.I.35.103/2021/14., Kfv.V.37.395/2022/9., Kfv.II.37.542/2022/10., stb.) szerint a felülvizsgálati eljárásban olyan új jogszabálysértés nem jelölhető meg, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőben és a peres eljárás során nem hivatkozott, és amelyet a bíróság ezért nem is bírálhatott el, emiatt arra a jogerős ítélet rendelkezést sem tartalmaz, mert a Kúria ebben az eljárásban a jogerős ítéletben foglaltak jogszerűségét vizsgálja. Mindezekre figyelemmel a felperes által az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése megsértésével kapcsolatban a felülvizsgálati tárgyaláson kifejtettek nem vizsgálhatók.

[34] A Kúria utal arra, hogy a jelen ügyben megválaszolandó jogkérdésben, vagyis a kedvezménysszabály alkalmazhatóságáról nem az ABH-ban értelmezett, utóbb, a felperes igénybejelentésekor már hatályban nem lévő jogszabályi rendelkezés alapján kellett dönten; a jogerős ítélet Ebtv. 39/A. § 2023. június 30-ig hatályban volt (1) bekezdésének való megfelelését vizsgálni a [20] és [30] bekezdésekben kifejtettekén túl, a Kp. 115. § (2) bekezdésében és 108. § (1) bekezdésében meghatározott korlátokra is tekintettel, a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[35] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Elvi tartalom

[36] *A jogalkotó az Ebtv. 42. § (4a)-(4b) bekezdéseiben foglalt kedvezményt nem valamennyi, GYED, vagy gyermekgondozást segítő ellátás igénybe vétele alatt, vagy azt követő egy éven belül született gyermek jogán járó CSED ellátás megállapítása során biztosította, hanem – az ellátás rendeltetésére, kieső jövedelmet pótló funkciójára is figyelemmel – feltételévé tette azt is, hogy a korábbi (magasabb összegű) ellátás alapja a jogosultság kezdő napján fennállóval azonos jogviszonyból származó jövedelemből kerüljön megállapításra.*

Záró rész

[37] A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperes perköltséget nem számított fel, ezért arról a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló

2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

[38] Az eljárás az Ebtv. 75/A. §-a alapján költségmentes, ezért a felperes a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja alapján mentes a le nem rótt illeték megfizetése alól.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson bírálta el.

[40] A jogerős ítélet elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. december 3.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Szilas Judit s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró